

Jitka Daňhová:
Vrcholné zážitky u účastníků Pražského mezinárodního maratonu

Práce Jitky Daňhové splňuje standardy kladené na bakalářský projekt. V teoretické části autorka pracuje s adekvátním teoretickým ukotvením, projekt je solidně metodologicky popsán, zrealizován a autorka je z něj schopná zformulovat vcelku zajímavé závěry. Jakkoliv je práce svým rozsahem hraniční a autorka se nevyvarovala některých pravopisných lapsů, je i po formální stránce v pořádku.

V teoretické části autorka poměrně přehledně čtenáři podává teorii lidské motivace Abrahama Maslowa, věnuje se tzv. „sebeaktualizovaným jedincům a přes ně se dostává k vrcholným zážitkům. Zmiňuje Carla Rogerse, ale i B. Frankla, aby se pak více zastavila u takzvaného stavu optimálního zážitku *flow* Mihaly Csikszentmihalyi. Autorka v těchto kapitolách prokázala kompetenci číst a zejména zpracovat teoretickou literaturu do podoby srozumitelného a čtivého textu. Jakkoliv jako čtenář tuším, že zmíněné koncepty budou později využitelné pro analýzu dat, chybí mi jako laikovi přesvědčivější argumentace, proč pro porozumění motivace běžců použít právě tento klíč. Zmínka o Franklovi mi přijde příliš epizodická a nedostatečně provázaná se zbylými koncepty.

Empirická část začíná předvedením metody a plynule přechází k výsledkům výzkumu. Zajímalo by mě, jak autorka zpětně hodnotí výběr vzorku? Vzhledem k úvodnímu výkladu o pyramidě potřeb a sebeaktualizovaných jedincích, jsem předpokládal, že vzorek bude vybírán i s ohledem na socioekonomické ukazatele, kvalitu života, resp. se to objeví v analýze.

Nevím, zda se v psychologii užívá termín „terénní práce“. V kapitole Technika získávání kvalitativních dat se autorka trochu opakuje, zmiňuje-li se o místě sběru dat a nahrávání. Využití strukturovaného narativu považuji vzhledem k získaným datům

za velmi šťastné. Autorka se však mohla více věnovat vysvětlení, proč považovala takový postup za vhodný, jak a proč byl původně použit a modifikován.

Vlastní prezentace výsledků je dobře strukturovaná, využívá vhodně citace z rozhovorů a je tak čtivá a zajímavá. Překvapilo mě, že se autorka nijak nevěnuje sdílení sportovního výkonu na sociálních sítích.

Velmi oceňuji pokus o formulaci výstupů výzkumu, jakkoliv nejsou úplně překvapivé. Do jisté míry totiž byly anticipovány již v teoretické části.

Protože považuji práci za zdařilou a kompetentní, dovolím si zformulovat v tomto kontextu poslední provokativní otázku. Při pohledu na stránky PIMu a kampaně, které je kolem toho vedena, se „prožitky“ závodníků nápadně podobají tomu, nač kampaň láká, včetně zažitého klišé, že se sportuje „za někoho“, kdo je nemocný. Autorka předesílá, že by výsledky studie mohly být využity v marketingu závodů. Není tomu ale i naopak, není prožívání závodníků už do jisté míry formováno kampaní?

.

Navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Řevnicích dne 30. ledna 2017

Mgr. Ondřej Skripnik Ph.D.